

کا بوسِ ماهِ تاریک

حسن حسام

برای زنانِ قربانی ؛ در «جهاد نیکاح» داعشی های

عراق ، ایران ، افغانستان نیجریه و و...

جارچیان :

مُنجیانِ پیروزِ مست
بر تلِ آبادی های فتح شده
بر مناره ها و معبرها
به بانگ بلند ،
ندا می دهند:

دختران
همسرانِ کافران
بیوگان
حرم های مردانِ مغلوب !
ما فاتحانیم
به شمشیرِ آخته
آنک
حلال ما ئید
وحرام دوزخیان
با خلیفه ی مسلمین جهان
ا بوبکر ا لبغدادی
بیعت کنید

فاتحان :

فاتحان را
از چشمه سارتان
سیراب نماید
چشمه سارا نی که خدای آفرید
از برای شُرب مردانِ جهادگر
دختران
همسرانِ کافران

بیوگان
کِشتزاران - مردان - پیروز !
با فا تحان - مسلمان
به حجله درآیید
آراسته در عفاف حجاب

راویان :

پس آنگاه
مردا نی بی چهره
پیچیده در سیاه جامه
دُژم
تیره چشم
وخیره سر
باخنجری خون آلود
برشال کمر
و سر - بریده مغلو بان
دردست
به حجله ا ندر شد ند
تاکام از غنا ئم جنگی بستا نند

شا هدان :

زنان - آسیمه سر
ا ما
در بدر
در صحرای هول و شقاوت
برشطی از خون و ادرار
آهوا نی بودند
تک افتاده
بی یار
به چون بید بئنان ،
در معبرتوفان
می لرزید ند
می لرزیدند
می لرزیدند
و در هرا س - تبار خود
می سوختند

پژمرده می شد ند
می مُرد ند
وزمین
از چرا یی بودن - خود
شرمگین بود

نه ژوئیه دوهزارو چهارده پاریس